

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Expositio Propositionum Damnatarum

Didacus <ab Aragonia>

Venetiis, 1728

Constitutio Sanctissimi D. N. Clementis divina providentia Papæ X. In qua Regularium privilegia quo ad prædicationem Verbi Dei, & Sacramenti Pœnitentiæ administrationem declarantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42653

cessitatem, donec ab hac S. Sede fuerit alia
quid hac in re definitum. Statuitque preterea
Decretum hoc, seu illius exemplum
ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum
de Urbe, & in acie Campi Floræ af-
fixum, omnes ubique existentes arcere
& affigere, ac si unicuique personaliter
fuiet intibiatum.

CONSTITUTIO

Sanctissimi D. N. Clementis divina pro-
videntia Papæ X.

*In qua Regularium privilegia quo ad præ-
dicationem Verbi Dei, & Sacramen-
ti Pœnitentiæ administrationem
declaranur.*

Superna, &c. Regulares, qui in Ecclesiis
sui ordinis prædicare voluerint, teneri
ab Episcopo Diæcesano benedictionem pe-
tere, prædicare tamen posse, quamvis
illam non obtinuerint &c.

Ad hæc Regulares ab Episcopo ad Con-
fessiones Sæcularium in sua Diæcesi audien-
das approbatos non posse in alia Diæcesi eas
absque Episcopi Diæcesani approbatione
audire, quamvis pœnitentes subditi sine
eius Episcopo, a quo ipsi Religiosi iam fue-
runt approbati, & generaliter ab Episcopo
ad personarum sæcularium Confessiones
audiendas, nequaquam censeari approbatos
ad audiendas Confessiones Monialium sibi
subiectarum, sed egere, quod ad hoc, spe-
ciali Episcopi approbatione, atque app-
bato

bato

batos ab Episcopo ad Monialium Confessiones proua vice audiendas, haud posse expleta deputatione in vim approbationis huiusmodi, illarum Confessiones audire, sed toties ab Episcopo esse approbandos, quoties casus deputationis contingit. Cæterum in Monasteriis, ac etiam Collegiis, ubi juxta regularia instituta vivitur, posse tam Prælatos Regulares quam Confessores Regularium eorundem Monasteriorum, seu Collegiorum audire Confessiones illorum Sæcularium; qui inibi sunt verè de familia, & continui Comensales, non autem illorum, qui tantum ipsis deserviunt. Illos autem Religiosos, qui ad Confessiones audiendas idonei generaliter reperti fuerint, ab Episcopis quoque & indistinctè absque aliqua limitatione temporum, certorumque locorum, aut generis personarum; in Diæcesi propria admittendos.

Quo ad cæteros verò, qui non adeo idonei reperiuntur, si petierint se admitti, arbitrio Ordinariorum relinqui ipsos cum limitata facultate, prout ejusdem ordinariis magis expedire videbitur approbare, & admittere. Semel autem simpliciter approbatos posse in Diæcesi Episcopi approbantis, quovis anni tempore, etiam Paschali, & quorumcumque, etiam infirmorum Confessiones audire, absque, ulla Parochorum, vel ipsius Episcopi licentia. De qua tamen Confessione teneri dictos Religiosos eorundem infirmorum parochum illicò Certiorem reddere, & hoc posse illis ab Episcopo sub pœna suspensionis a facultate audiendi Confessiones præcipi, sufficere tamen, ut certioratio huiusmodi

modi fiat saltem per scripturam apud ipsum infirmum relinquendam.

Et eos, qui dictis Religiosis simpliciter approbati Paschali tempore confessi fuerint, Constitutioni, quæ incipit, *Omnis utriusque sexus*, quo ad Confessionem dumtaxat satisfecisse cõsendum. Regulares verò ad eiusmodi Confessiones audiendas prævio examine simpliciter, & absque ulla temporis præfinitione ab ipsomet Episcopo, secus autem si ab ejus Vicario, aut ab antecessoribus Episcopis approbatos, non posse ab eodem, qui sic approbavit iterum examinari, aut ab eisdem Confessionibus audiendis suspendi, seu licentias ipsis concessas revocari, nisi nova superveniente causa quæ ipsas Confessiones concernat, de qua tamen haud necessarium esse, ut in actis constet, nec eam teneri Episcopum ipsis Regularibus significare, sed Sedi Apostolicæ dumtaxat, ubi eam aperiri postulaverit. Porro si Regulares cum scandalo, aut alias inhonestè vivant, vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Episcopi judicio videantur a Confessionibus suspendendi, in quo ipsius Episcopi conscientiam oneratum esse volumus. Cum præcipua Ministri Sacramenti Pœnitentiæ qualitas sit vitæ integritas, ac morum honestas, utique eam causam ad Confessionis ministerium pertinere, ac proinde nihil ob stare, quo minus ob eam possit Episcopus Regulares a semetipso approbatos suspendere, aut repellere a Confessionibus audiendis. Attamen Confessiones audiendi facultatem omnibus simul unius conventus Regularibus Confessoribus adimi ab Episcopo incon-

sulta

sulta Sede Apostolica nullatenus posse. Ex facultatibus per *Mare magnum*, aliavè privilegia Regularibus cujuscumque Ordinis, instituti, aut Societatis etiam Jesu concessis, factam eis non esse facultatem absolvendi in Casibus ab Episcopo sibi reservatis; & per Confirmationes dictorum privilegiorum, quas Regulares à Sede Apostolica post Concilium Tridentinum obtinuerunt, nequaquam revixisse privilegia prius ab eodem Concilio, aut deinde Apostolicis etiam decretis sublata, atque extincta, si quæ habeant absolvendi à Casibus Episcopo reservatis.

Et habentes facultatem absolvendi ab omnibus casibus Sedi Apostolicæ reservatis, non ideo à casibus Episcopo reservatis posse absolvere; posse autem Regularem Confessarium in ea Diæcesi, in qua est approbatus, cõfluentes ex alia Diæcesi à peccatis in ipsa reservatis non autem in illa, ubi idem Confessor est approbatus absolvere, nisi eosdem pœnitens noverit in fraudem reservationis ad alienam Diæcesim pro absolutione obtinenda migrasse. Vigore supradictorum privilegiorum nequaquam licere Regularibus, etiam satisfacta parte absolvere Pœnitentes à Censuris, quoad externum, & judiciale forum, & absolutos ab eis in foro pœnitentiali, utique non censerì absolutos in exteriori iudicio, & contentioso. Quinimò Censuris Ecclesiasticis irretitos, & denunciatos ab Episcopis posse gerere se pro talibus, etiam si à Regularibus fuerint absoluti. Quoties exhibitis aliquibus Regularium Apostolicis privilegiis coram Episcopo, ab eo judicetur ipsa non suffragari casui, de quo

quo agitur, si dictorum privilegiorum verba obscura sint, & ambigua, non esse ad Metropolitanum provocandum, sed cum ejus sit interpretari, cujus est condere, dictorum privilegiorum interpretationem Sedis Apostolicæ judicio prout aliàs Constitutione Prædecessoris felic. recordat. Clementis IV. statutum fuit, esse exequendum. Non obstantibus quibuscumque, & etiam insolitis clausulis.

Datum Romæ anno 1670. undecimo Kalendas Julii Pontificatus nostri anno primo.

D E C R E T U M

*Sacra Congregationis Cardinalium Sacr.
Concilii Tridentini interpretum circa
Communionem quotidianam.*

CUM ad aures SS. D. N. fide dignorum testimonio pervenerit in quibusdam Diæcesibus vigere usum quotidianæ Communionis, etiam in Feria sexta in Parasceve, & simul affirmari, eandem quotidianam Communionem præceptam esse à jure divino, quin etiam in illius administratione aliquos abusus inoluisse, videlicet, quod aliqui non in Ecclesia, sed in privatis Oratoriis, & Domi, immò cubantes in lecto, & non laborantes ulla gravis infirmitatis nota sumant Sacrosanctam Eucharistiam, quam argentea theca inclusam in Crumena, aut secreto illis deferunt Sacerdotes sæculares, aut Regulares, aliique in Communionem accipiant plures formas, ac particulas, vel grandiores solito, ac tandem
quis